Cum te detineat veneris damnosa voluptas

Indulgere gule noli. que ventris amica est

Hic docet nos autor remediū ꝯtra carnis petulantiā. De luxuria satis dictū est supius vbi dicit. Luxuriā fugito ⁊c̄. Vñ ad p̄sens p̄termitto de illa. Sȝ qꝛ autor lectatorē inuitat in isto loco ad abstinentiā gule. videndū est q̇d sit abstinentia. Abstinentia em̄ est ꝟtus statutū prādendi terminū nō p̄ueniendi. Ista virtꝰ impedit̄. p̄mo ꝑ horā prandendi debitā p̄ueniendo. Scd̄o ip̄edit̄ querēdo cibos nimiū delicatos. vñ Oratiꝰ. Noscēda est mēsura sui speciādaqȝ rebꝫ. Tertio impedit̄ nimio apparatu cibarioꝝ qñ his nimia opa dat̄. vñ Oratiꝰ. Nā ꝓdiga res ē. Luxurie nanqȝ pno ꝯtenta patui. ⁊ quesitoꝝ terra pelagosqȝ ciboꝝ. Ambitiosa fames ⁊ lata gloria mense. Dicere ꝙ̄ paruo licet ducere vitā quaȝ natura petat. Quarto ip̄edit̄ nimio a ꝑpetitu in edendo. ⁊ mensurā sufficientis refectionis trāscendendo. ⁊ ebrietati vacādo. qd̄ est maximū pctm̄. qꝛ quādo venter imoderate reficit̄ tūc genitalia ī libidinē ꝓuocant̄. qꝛ venter ⁊ genitalia sunt vicini. ⁊ ideo dicit (voluptas) Est em̄ voluptas quedā lubrica suauitas ⁊ illicita mentis incliatio (dānosa). i. damnū inferēs tibi. quia aīam denigrat. bursaȝ euacuat. hoieȝ diffamat. corpꝰ debilitat ⁊ eneruat (Indulgere gule noli. i. ꝯsistere vl' insistere ⁊c̄. vnde Greg. Noli eē simil' illis quoꝝ deus venter est. Vñ. Venter obest vacuū. dū non patit̄ se. Vl' aliter (cū voluptas veneris dānosa). i. libidinis dānū tibi inferēs. qꝛ animā vel hoiem ⁊c̄. (noli indulgere gule). i. ꝯsentire crapule. vñ sine cerere ⁊ bacho frigescit venus vñ Luxuriat raro nō bene pasta caro. Thobias Virtꝰ sobrietas dat grā remedia luxꝰ. qꝛ scȝ libido vl' gula est amica ventri. Genitalia em̄ ⁊ venter sunt vicini. vnde. Venter saginatus de facile spumat ī luxuriā vel in libidinē. vñ Thobias Ventre saginato venerꝫ ad vsum. venerꝫ amica caro carnea mēbra petēs. Libido sic describit̄. Libido est hūiliū vl' viliū ⁊ turpiū mēbroꝝ ex indebito ordine ꝓueniēs appetitus. Amor ꝓ luxu describit̄ sic. Amor est q̄dā mētis insania q̄ vagū aīm fert ꝑ inania sitit delitias. ⁊ bibit tristitiā crebris doloribꝫ ꝑmiscens gaudia. vñ dr̄. quē nimiū tāgit venꝰ ⁊ quē fortiter angit. Nec credas ventri quod vult gula cuncta volenti. Et venꝰ dr̄ a veneror aris. qꝛ solebat venerari in plibꝫ locis. Aut dr̄ a vena. qꝛ venit per venas.

Cum tibi preponas animalia cuncta timere

Unum precipio hominem plus esse timendum

Hic docet nos autor ꝙ p̄ cunctis aīantibꝫ versutis humanā versutiā magis esse timendā. Dicit ḡ (Cum tu preponas tibi). i. ꝯstituas penes te (cunta animalia). i. fortia aīalia scȝ leones ⁊ boues ⁊ hmōi aīalia ꝓ maiori ꝑte timēda ne noceant tibi (p̄cipio tibi). i. doceo (vnū hoieȝ). i. soluȝ hoiem plus esse timendū. q. d. sup oīa ⁊ inter cetera aīalia dēs hoieȝ timere. qꝛ ingeniosior est ad nocendū ꝙ̄ alia aīalia ⁊ ꝓpter reuerentiā ꝯsimilis

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/cato1497/0082
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST